

Solen ler så godt og mildt

Tekst: Jeppe Aakjær, 1866-1930
Musik: Thorvald Aagaard 1877-1937

Solen ler så godt og mildt,
den stryger Sæden frem,
lokker ud den lyse Filt
om Bøgebladets Bræm -
Sydsol og Østsol og Solen af Nordvest;
men Solen i din egen Sjæl den ler dog allerbedst.

Solen duner Knøsens Kind,
gi'r Rugen blanke Knæ,
varmer Lammets myge Skind
i Digets Søndelæ -
Sydsol og Østsol og Solen af Nordvest;
men Solen over Hjemmets Dør går brave Hjerter næst.

Solen er så elskovsfuld,
den favner Jorden bred,
kysser Lærkens spæde Kuld,
så Duggen triller ned -
Sydsol og Østsol og Solen af Nordvest;
men Sol på Minders Myggesværme gav mangan Drøm sin Rest.

Solen tænder Blomsterblus,
hvor Engen før var grå,
Iris og Ranunkulus
og Brudelys ved å -
Sydsol og Østsol og Solen af Nordvest;
men Solen ved en Brudgoms Barm hun skænker skønnest Fest.